

İsa Mesih'in Yeruslm'deki Tapınağa Takdimine Dair Vaaz **02/02/2020**

İncil Yazarı Aziz Luka'nın yazdığı gibi, Erdemli Şimon ileri yaşına kadar kalbinde sadece bir umutla yaşadı. Rab'bin Mesihini görmeden kendisinin ölmeyeceği ona Kutsal Ruh tarafından bildirilmişti. Zaman geçiyordu ve yine de Aziz Şimon, bu derin arzusunun gerçekleŐeceęinden hiç Őüphe etmedi. Ve o mübarek an, Kutsal Meryem Ana, Aziz Yusuf'a kırk günlük olan Kutsal Bebeği Yeruslm'deki Tapınağa getirdiklerinde gerçekleşti. Bebek Musa Yasası'na göre Tanrı'ya ithaf edilecekti (Luka 2: 23-24). Saygıdeğer Şimon, Kutsal Annenin kollarında kırk günlük Rabbimizle mabede girdiğini görünce, Kutsal Ruh ona bu bebeğin beklediği Kişi olduğunu söyledi. Aceleyle, İsa'yı göğsüne aldı ve Tanrı'yı vd «Ey Rabbim, vermiş olduğun sözü tuttun; kulun olan ben artık huzur içinde ölebilirim. Çünkü senin sağladığın ve tüm halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, ulusları aydınlatıp halkın İsrail'e yücelik kazandıracak işiği gözlerimle gördüm.» (Luka 2: 29-30). Sonunda kendisine gönlündeki en derin dileği verildi, ruhunda böyle bir nimet ve doyum hissetti. Başka hiçbir Őeye ihtiyaı yoktu, bu hayatı barış ve Şükran içinde geride bırakabilirdi. Bu anın sevinci tarif edilemezdi.

Şimon için, sadece bebek Rab'bi görmek ve Ona dokunmak yeterliydi. Kendisine herşey verilmişti. Erdemli ihtiyaç, İsa'yı bir Bebek olarak gördü. O'nun muhteşem öğretilerinden hiçbirini duymayacak, gelecek harikalarına da tanık olmayacaktı. Ve yine de, bu an onun için her Őeydi.

Ortodoks Hıristiyanlar olarak Aziz Şimon'a kıyasla durumumuzun ne kadar iyi olduğunu hiç düşündük m? İsa'yı sadece bir bebek olarak görebildi ve bunun dışında da bir Őey olmadı. İsa'yı mükemmel Tanrı ve İnsan olarak tanımamız için bize ltuf verildi. Kutsal İncil aracılığıyla O'nun bizim için yaptıklarını ve yeryüzündeki hayatını biliyoruz. Biz sadece İsa'yı görmedik, O'na dokunduk, ve aynı zamanda Kutsal Vaftiz yoluyla onunla birleştik! "Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i kuşandı" (Galatyalılar 3:27). O'nun Bedeni olan Kilise ile birleşerek O'nunla bir Beden olduk. (bkz. 1 Korintliler 6:15). Rab'bin Kendisinin de belirlediği gibi, bu mutlak birlik, Kutsal Cemaat içinde O'nun Kutsal Bedeni ve Kanını alarak tamamlanır. (Yuhanna 6:56).

Tüm bunları Ortodoks Hıristiyanlar olarak biliyoruz. Bunları duyduk ve okuduk, ama asıl soru Őu: Bunları her zaman hatırlıyor muyuz? Bu ğretileri günlük yaşamlarımızda ve ruhsal mücadelemizde yaşayarak deneyimliyoruz muyuz?

-Ayartıldığım zaman, Tanrım Mesih'in benimle birlikte olduğunun farkında mıyım? Cevap evet ise, Erdemli Yusuf'un yaptığı gibi Őunu söyleyeceğim: "Bu büyük kötülüğü Tanrı'nın önünde nasıl işleyebilirim?" (Tekvin 39: 9). Bu Őekilde kendimi gnahtan koruyacağım.

-Herkes beni terk ettiğinde, yaşayan Rabbimin yardımsever mevcudiyetini yaşıyorsam kendimi yalnız hissedebilir miyim?

-Kendimi ihtiyaç ve temel eksiklikler içinde bulduğumda, Mesih'in (beş somun ekmekle beş binden fazla insanı doyuran!) gerçekten benimle olduğuna inanıyorsam bunalıma girebilir miyim?

-Tehlikedeyken panik halinde olabilir miyim? Ya da bunun yerine Mezmurlardaki gibi şöyle dua edecek miyim: "Her türden tehlikeyle karşılaşsam, ölüm gölgesinin vadisinden de geçsem, kötülükten korkmayacağım, çünkü sen benimlesin" (Mezmurlar 22 [23]: 4).

Mesih'in ruhumuzda yaşayan varlığını hissettiğimizde, yaşamın tüm sorunlarıyla baş edebiliriz. Böylece Mesih'in esenliği ve sevinci her zaman içimizde yaşayabilir.

Sevinç ve ferahlık. İnsanın en normal ruh halidir. Mesih sadece bu yaşamdan ayrılıp Cennete gittiğimizde sevinçli olacağımızı söylemedi. Zinhar! Mesih bize bu yaşam içinde, sevincini, Kendi sevincini bize verdi. Özellikle bu sevinç ve huzuru Kutsal Komünyon ile bize veriyor. Bu yüzden İlahi Liturji'nin sonunda, Kutsal Prothesis'in¹ önünde şöyle dua ediyoruz: "Tanrımız Mesih... Kalbimizi her zaman sevinç ve ferahlıkla doldur..." Mesih dualarımıza karşılık verip bize sevinç ve esenlik sunuyor. Onun vaat ettiği gibi bu sevinci hiç kimse ve hiç birşey bizden alamayacaktır. (Yuhanna 16:22).

Kutsal Kilisemiz bütün bunlar gerçekten imanlı olanlar için yaşanan hediyelerdir inanıyor. Bu nedenle, her gün, Akşam Duasının ve İlahi Liturji'den sonra okunan Şükran Duaları sonunda, komünyon alıp Mesih'le birliğimizin yeniden canlandığı an, erdemli Şimon'un duasını tekrarlıyoruz. "kulun olan ben artık huzur içinde ölebilirim. Çünkü senin sağladığın ...kurtuluşu, gördüm."

Kardeşlerim! Mesih'le birleşmenin ürünü olan bu sevinç ve huzuru hissetmiyen Hıristiyanlar endişelenmeli. Ruhunda bu boşluğa sahip Hıristiyan, Rabbimiz ile bağlantılı değildir ve Onunla iletişimi kopmuştur. Gerekli olan, Mesih'e dönme çabasıdır. Bu yüzden Kilise, bu bayram gününün ilahileriyle "Gelin biz de Mesih'le bir araya gelelim ve Şimon'un Kurtarıcı ve ulusların ışığı olarak gördüğüyle buluşalım" diyerek bizleri cesaretlendirir (Bakınız Akşam duası Sticheron 3).

¹ Kutsal Hediyelerin hazırlandığı yer. Altarın sol tarafında bulunur.